

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca poteče naročnina za prvo polovico leta. Gg. naročnike prosimo, da naročnino o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slov. Narod“ sedaj pošiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino.

„Slovenski Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gl. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gl. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr.
Po pošti prejemati „ 3 „ — „

Panslavistični ali nemško-pruski agitatorji?

Časopisi berlinske nemške vlade si pač denes uže ne upajo na tist nesramni način naše Avstrije žugati z nemškim vmešavanjem, ako bode naša država nehala svoje Slovane tretji, kakor so žugali ob času Hohenzwartha, ko je bil še vsak Nemec francoskih zmag tako piján, da je mislil pojutranjem ali skoro enkrat avstrijsko-nemške in nekatere slovanske provincije v nenasitljiv golt Slovanom historično znane nemške politične požrešnosti potlačiti. Notranja nemška gnjiloba vsled

socijalistovskega rovanja, vsled vse tlačečega nemškega militarizma, vsled padajočega blagostanja, rastoče zmešnjave vsled hujskanja in proganjanja katolikov in najbolj še čudovito okrepljenje Francoske (tako, da je francoski vojni minister Farre te dni v Le Mansu mogel reči: nikoli nij Francoska tako cvela kot zdaj, nikoli nij bila nje vojska močnejša kot je zdaj) hitro napredovanje Rusije, — vse to je ohladilo nemško pijanost tako, da si berlinski pohlep po avstro-nemških provincijah, po Češkej in po Sloveniji do Adrije, ne upa več javno na dan, čeravno nij umrl, temuč ga tudi celo nemški prusijani mej našimi protivniki na tihoma še goje in zanj terén z nemškutarijo pripravljajo.

Ker si pa prusko-nemški časopisi ne upajo tako naravnost mešati se v naše avstrijske notranje zadeve, kakor so se leta 1871 in 1872, zato zdaj skušajo ščuvati po strani zoper avstrijske Slovane. Tako na primer je prinesla te dni berlinska „Post“, ta priznan Bismarkov organ, tak ščuvajoč članek. Ta nemšk list namreč poroča iz Peterburga nesramo laž, da pride cela kolona „panslavističnih deputacij“ pod vodstvom Aksakova v slovanske kraje v Avstrijo, da študira razmere avstrijsko slovanskih prebivalcev, to se ve, pravi list, politične, če prav pod masko znanosti. Rečeni nemški Bismarkov list je po tej za svojo ščuvajsko rabo izmišljeni nemške laži še toliko drzen, da daje naši avstrijske vladni nemški svet, naj te ruske deputacije vstavi in v njih domovino nazaj pošlje. Torej liberalni Nemci naši vladi svete dajejo, naj na meji straže postavi in ne pusti nobenega učenega Slovana iti k avstrijskim Slovanom gledat.

Nij nam treba še posebno naglašati, da

je ta nemška denunciacija izmišljena. To pak je pač resnica, da uže dolgo časa ima ruska vlada lepo navado, dajati svojim profesorjem in učenjakom štipendije, ter jih pošiljati po Evropi na potovanje in naučenje. Tacih Rusov smo vsako leto nekoliko v Ljubljani pozdravljati priliko imeli, kakor so jih tudi v Pragi, Zagrebu, Belgradu imeli. Razumeje se, da so se v prvej vrsti brigali za znanost, za politiko nekateri celo nič, drugi tako malo, da je neki naših znanih rodoljubov jednemu tacih filologov rekel: vi slovanski bratje prihajate k nam secirat nas in preiskavat še na živem telesu kot zanimiv objekt, ostanek velicega slovanskega roda, a malo vam je briga. In te nedolžne učenjake, ki iščejo po naših knjižnicah glagolskih rokopisov, ki študirajo naših malih Režijanov pokvarjene jezične ostanke in našega dijalektnega akcenta brezredne skoke, te redke ruske potovalce želé zdaj Nemci Avstriji denuncirati kot politično nevarne in hoté s tem denuncirati tudi nas avstrijske Slovane, da nijsmo zvesti državljani, ter da bi se dali od teh Rusov od Avstrije odvrtni.

In prusko-nemški vladni list s to neumno denunciacijo avstrijskega Slovanstva in morda tudi zdanje vlade ravno ob tem času prihaja, ko se cesar ravno vrača iz dveh slovanskih dežel, iz Češke in Moravske, kjer mu je slovansko prebivalstvo sijajno pokazalo, kako vzvišena je njegova lojalnost nad vse nemško sumnjičenje! Zatorej je ono prusko-nemško denunciranje avstrijskih Slovanov pri naši vladi le — smešno.

Če pa uže je kje bolj potreben, da bi avstrijska vlada na meji stražila, je to na nemške meji. Prusko-nemških agitatorjev je mej

Listek.

Poslednja pisma mojega prijatelja.

III.

O zlati dnevi moje prve in zadnje ljubezni! O srečne ure, ki sem jih preživel v Miličinej bližini! O da je morala ta sreča tako kratka biti!

Šest mesecev sem uže zahajal v Likanovo hišo, in vendar še nijsem nikomur razodel, kaj moje srce čuti, ne Milici ne staršem njenim, ne komu družemu. Občevanje mej mano in Milico je bilo prav neprisiljeno, kakor je le mej bratom in sestro mogoče, ki se ljubita; nikdar se me nij ogibala, nikdar se mi umikala. Ako je le čas imela, sela je poleg mene in rada je naslanjala svojo glavico na mojo ramo. Kljub njenemu prisrčnemu vedenju z mano, vendar nijsem imel poguma, povedati jej, da jo ljubim. Sicer sem se tudi jaz mirno

obnašal, kadar sem pa nameraval o svojej ljubezni izpregovoriti, jelo mi je srce nemirno biti in zdelo se mi je, da stavim svojo dose-danjo srečo na igro. V tacih trenutkih opazil sem, da se je jela tudi ona tresti, in pogledovala me je, kakor bi me hotela prositi, naj molčim. Na tak način sem bil večkrat razorožen in nosil sem svojo ljubezen še dalje zaprto v srci. Dolgo vendar to nij šlo, kajti tako stanje zdelo se mi je neznosno. Po vsestranskem resnem prevdanku sklenil sem prvo priliko porabiti in Milici odkriti svoje srce, da izvem, pri čem da sem. Jaz bi bil sicer lahko njenim staršem stvar razložil, ali hotel sem iz njenih ust slišati osodepolni odgovor, ki je imel mojo srečo dovršiti, ali pa me pahnuti v brezno obupa.

Prilika je kmalu prišla. Šel sem neki dan tja, ko sem ravno vedel, da je šel gospod Likan po oprasku v precej oddaljeno vas. Tudi gospe Likanove nij bilo doma; Milica mi

je rekla, da je šla v mesto raznih stvari kupovat, in da hoče gredoč obiskati prijateljico. „Dobro,“ — rečem jaz, — „všeč mi je, da vas najdem samo gospica; denes si hočem odvaliti kamen od srca, ki me hudo teži, in če tudi se ta kamen name zavalí in me stare.“ Moje besede so jo vidno prestrašile, tresla se je, sklenila roki in hotela govoriti. Ali jaz spomnivši se svojega sklepa, nijsem se zmenil zato, temuč nadaljeval sem z drhtajočim glasom: „Bodi moja, po tebi moja duša hrepeni, brez tebe nij več življenja zame, Milica ne zavrz me, moja ljubezen je neizmerna! Milica podaj mi roko!“

Počasi in brez vsake besede podala mi je roko, začela pa se je ihtiti in potok solza udril so jej je po lici. Jaz sem jo pa objel, pritisnil k srci in prestrezal jej solze z gorkimi poljubi. Uže sem menil, da postaje mirnejša, kar se zgane, iztrga se mi iz rok, ter vpré v mé svoje mokre oči, rekoč: „Zdaj mi-

nami v Avstriji vse polno. Tega plevla naj bi se Avstrija znebila in ga črez plot Nemčiji nazaj zmetala. Koliko je nemcev „iz rajha“ pri nas, ki so prišli lačni in z malo culico k nam pa so se pri nas opasili in zdaj proti nam starim Avstrijcem politizirajo in rujejo. Te Nemce bi se spodobilo pognati kamor spadajo in, magari, ž njimi vred še nekaj taci, ki nečejo Avstrije drugačne, nego „nemško“, kakoršne (nemške) pa mi, ki nas je ogromna večina, nikdar ne maramo in za nobeno ceno! J.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. junija.

Pravosodno ministerstvo je vsem sodnijam češkim in moravskim poslalo govore Stremayra in baron Sackena o vladnej jezikovni naredbi in ukazalo, da se je po tej naredbi ravnati in hitro naznaniti vse ovire, ki bi možno da nastale zoper nje izvršenje.

O cesarjevem potovanju poročajo češki listi, da je cesar v Kraljevem Gradcu jako razveselil se pri vojaškem ogledu, ko je stotnik Suhanek vojakom češki ukazoval. Ko je pa pri istej priliki neki drug stotnik istega polka nekemu vojaku razlagal o neke stvari nemški, vprašal ga je cesar, je-li ta vojak Nemec? Na odgovor stotnikov, da ne, ukazal je cesar stotniku, naj vojaka pouči v njegovem materinem češkem jeziku.

Centralistiška večina komisije češkega deželnega zbora za vladno predlogo o prenareshi volilnega reda je tedaj to v sredo zavrgla. Zastoj je dr. Rieger poudarjal pravičnost, da je to predlogo predložila vlada, ki je nad strankami, ki posreduje in dela mir, zastoj je Rieger centralistiško gospodo opominjal, naj ne ravnajo preveč osorno z vladno predlogo ter je povabil nemške poslance, naj se neoficijalno zbero in preiščejo, kako da bi se mir naredil. Zaman je opominjal tudi Zeithammer, da bi moral uže deželni odbor predložiti predlogo o prenareshi volilnega reda, ker je imel ta nalog, a odbor tega nij storil. Vse ustavoverno samoljubje je izrazil Plener, rekoč, da so Nemci zdaj v opoziciji, da bi mogli govoriti o prenareshi volilnega reda samo z vlado, ki je vzeta iz njih srede in dejal, da ta vladna predloga še bolj namerava stranke prestaviti, nego Hohenwartova o svojem času. Taaffe hoče zdaj večino deželnega zbora češkega potisniti v manjšino. Grof Mannsfeld, predsednik tej komisiji pa je osorno odbijal od sebe roko v spravo. „Mi velikoposestniki smo centralisti, vi narodnjaki pa ste avtonomisti, zato mej nami sprave nij mogoče.“ Po takem mišljenju nij čudno, da so ustavoverci zavrgli Taaffejevo predlogo, a sprejeli predlog Herbstov, da se preide kar na dnevni red mimo vladne pred-

loge. Rieger je potem naznanil mnenje manjšine in je bil od te izbran poročevalcem.

Vnanje države.

Srbsko ministerstvo se je premenilo v nekoliko. Stalno imenovan je za zgradbenega ministra Zdravković; Radivoj Milojković je notranji, Vladimir Jovanović finančni, Alimpije Vasiljević naučni Jovan Avakumović justični minister.

Italijanski časopis „Diritto“ poroča, da so se Italija, Francija in Anglija popolnem zjediniše glede nove grške meje. Misli se, da bodo novo mejo odobrile tudi druge vlasti, — samo sitnosti bodo nastale, kadar bode treba novo mejo dejanski izpeljati. Turčija hoče v Tesaliji Grkom opustiti ozemlja, a nikakor ne v Epiru, ker se boji Albancev, pravi.

Grški kralj je v Londonu sprejel deputacijo Grekov in jej dejal, da Evropa želi povečanja Grške — se ve, da je potem jez proti panslavizmu — in silno hvalil svoje podanike. Poslušalci so bili baje do solz ganeni. Mesto London ga je imenovalo za svojega meščana; zahvaljujoč se na banketu kralj Jurij, je dejal, da smatra vso čast, ki se njemu izkazuje, izkazano svobodi.

Na francoskem se je zopet vprašanje o amnestiji poostro. V tej zadevi baje nehe vlada poprijeti inicijative. Republikanska unija v senatu pa se je soglasno izjavila za amnestijo, ravno tako republikanske zbornične levice 65 poslancev, 15 pa zoper amnestijo. Nepomiloščenih in ne amnestiranih izgnancev v Novej Kaledoniji in drugod je zdaj samo še 1407. Vlanskega leta je bilo pomiloščenih 3113. Levi centrum zbornice je baje zoper amnestijo.

V angleškej plavej knjigi navedena depesha Layardova od dne 27. aprila potrjuje, da je turški sultan razdražen na Anglijo. Turčija še nigdar nij bila tako pri konci, kakor zdaj. Sultan si zbera okolo sebe svetovalcev, ki delajo brez Evrope in jej kljubujejo. Granville je javljal Göschenu, da hoče sultan turški parlament sklicati v Carigradu.

Dopisi.

Z Notranjskega 16. junija. [Izv. dop.]

R.— Neznana roka mi je poslala črno obrobjen list, javljajoč, da je dne 9. t. m. starejša živečih treh dr. Tomanovih sestrá, Neža, omožena Ovsenkova, na Otoku pri Radovljici na veke zatisnila svoje oči. Nehlinjena hvaležnost velevala mi, da se spominjam te vrle naše „Kraljeve mame“ v kratkih vrsticah. Prepričan sem, da z njimi ustrezem mnogim nje prijateljem in znancem; kajti kdo izmej naobraženih Gorenjcev iz Radovljiške okolice nij poznal od petdesetega leta naprej gostoljubne domače „Kraljeve hiše“ na zelenem Otoci ob ravnej velikej cesti? Kdo nij pod to domoljubno streho

več ali manj lepih ur preživel? Kdo ne hrani hvaležno v spominu mirni, dobrodušni obraz sedaj umrše blage gospodnje? Komu nij postregla ta dobra gospa bodi si se svetom, bodi si z dejanjem? Kakor mila „Babica“ Božene Nemčeve, bila je naša „Kraljeva mamica“ prava, dobra, obča mati vsacemu, kdor se je približal nje domu. Ako si prišel k bolniku, blagodejal je z bledimi ustnami nje ime; ako si srečal ubozega prosjaka, hvalil je taisto ime; povsod si našel blaga dela nje rok, ali vedno tako, da levica nij vedela, kaj je storila desnica. Posebna pokroviteljica bila je plemenita ranjca učečej se mladini. In marsikateri deček bi ne bil najbrže nigdar prišel „v šolo“, da mu nij pomagala ta blaga žena!

Na počitnicah, malih in velikih, shajalo se je polno dijakov pri „Kraljevej mami“; vživali smo tu najlepše dneve mladosti. In nihče nij odišel brez dobrega sveta, brez koristne izpodbuje in kakeršne treba podpore. Kakor svojo deco ljubila je vse enako, male ter večje diake in „gospode“ v dolzih talarjih. In tudi take je jemala v skrbno varstvo, ki so hodili „na Dunaj“, češ, „božja volja je“, in „boljši je dober posvetnjak nego slab duhovnik“. In marsikatero srdito roditelje je potolažila, da so smeli njih „izgubljeni sinovi“ zopet priti domov...

Ranjki dr. Toman je po trudapolnih vsakdanjih poslih in poznejše po burnih parlamentarnih bojih često in rad zahajal k svojej „ljubej sestrici Neži“ na odpočitek. In kakšna družba je bila potem pri „Kraljevej mami“! Nigdar kasneje nijsem čul tako navdušeno in samosvestno pevati „Naprej zastava slave“ in „Oj ostra moja sabljica“ i. dr. kakor tedaj, ko so okolo dr. Tomanu zbrani mladi, nadejpolni domoljubi povzdignili svoje glase. Kakor sve iskre so dr. Tomanove besede netile mlada srca!

Razkropili smo se potem na vse vedrove in mej vse stanove. Mnogo se je od tedaj uže izpremenilo, toda čista ljubezen do mile domovine, ki se nam je tako živo vzbujala pri „Kraljevej mami“, in nadeja na gotovo zmago in boljšo prihodnost Slovanstva — to je ostalo še vedno mlado in nespremenjeno.

Zadnja od ljubljanih svojih otšla je iz predrage hiše naša dobra mati. Od cele nje obitelji živi jedino še hči, vrla domorodkinja, gospa Jegličeva, soproga poštemu narodnjaku in predsedniku goriškej čitalnici. Naj se teši, da nas mnogo žaluje na grobu vrle nedomestljive slovenske matere!

slim imam pravico, vprašati vas nekaj. Gospod, odgovorite mi po duši! Našli ste moj dnevnik, ter mi ga prinesli nazaj. Stokrat sem vas hotela vprašati, ste ga li prebrali, a nijsem se upala; povejte mi zdaj odkrito, veste li, kaj je pisano v njem? — Odgovorim jej: „Nij bilo lepo ali tajiti nečem: prebral sem vsega od kraja do konca.“ — „Ako ste ga brali,“ nadaljuje ona — „potem morate vedeti, da nijsem vredna vaše ljubezni; zato bi bilo najbolje, da ne bi bili poskušali niti za trenotek obuditi v meni upanja, da bi jaz mogla kdaj biti vaša vredna družica. Pozabiva, kar se je v tej uri prigodilo. Milujte me in imejte potrpljenje z mano, saj ste blag mož. Ako mi ne obljubite, da hočete vse pozabiti, ne morem nikdar več oči povzdigniti do vas.“

Proseči glas, s katerim je govorila te besede, presunil me je tako, da so jele tudi meni solze kapati. Skušal sem jo vtolažiti in jej dokazati, da baš njen dnevnik odkril mi je one lepe lastnosti, katere so jej pridobile moje

srce, in da si jaz na njej razen njene skromnosti, naravne prisrčnosti, blagosti in razumnosti nič ne želim in nikdar želel ne bom. Poslušala me je sicer, a žalostno odmajevala z glavo, šepetaje: „Nij mogoče, nij mogoče!“ — Uvidel sem, da moje besede nima jo želene moči, zato sem pustil brezvspešno prigovarjanje; le to sem prosil, naj, ko se umiri, stvar dobro premisli, ter se o njej se svojimi starši posvetuje, — potem sem odšel.

Upanje človeka ne zapusti rado. Človek upa, dokler misli, da je še količkaj mogočosti. Še skrajno žalostnim srcem sem sicer ostavil Milico, a upanje je živelo v meni. Sodil sem, da se Milica poleg svoje skromnosti tudi zaradi tega brani, ker se nij dovolj prepričana, da je moja ponudba resna in poštena. Žal, moje upanje je bilo prazno. Pravega uzroka njenega ustavljanja nijsem bil uganil, ta uzrok je bil prežalosten in še ne dovolj očit, da bi ga bil mogel pogoditi.

Po preteku dveh mučnih dnij napotil

sem se zopet k Likanovim. Sprejmejo me s tužnim naznanilom, da je Milica nevarno bolna. Gospa Likanova našla jo je pred dvema dnema, vrnivša se iz mesta, v omedlevici in je imela dokaj truda, da jo je zopet iz nezvesti vzbudila. Poklicani zdravnik našel je znamenja vročnice ter priporočal veliko skrb. Milica le po nekoliko minut zadremlje, sicer pa vedno blede. Njene zmešane govorice nij mogoče razumeti, le besede: „nij mogoče, nijsem vredna“, se vedno ponavljajo.

Misli si, kako mi je bilo pri srci, ko sem to izvedel. Zatožencu enako stal sem pred gospodom Likanom in gospo Likanovo. Dolžnost moja je zdaj bila, odkritosrečno povedati, kar se je bilo mej Milico in mano pred dvema dnema dogodilo. — To dolžnost sem storil. Povedal sem jima prav natančno in resnično ter sem končal z besedami: „S poštemim namenom sem zahajal v Vašo hišo, a prinesel sem Vam nesrečo.“ Blagi gospod Likan pa mi je odvrnil: „Obiskali ste nas, ko smo bili

Blag bodi spomin dobrej „Kraljevej mami“, uzornej slovenske mater!

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 18. junija. Na mesto odstopivšega grofa Lamberga je imenovan za solnogradskega deželnega glavarja grof Karel Chorinsky, za njegovega namestnika pa solnogradski kanonik Lienbacher. O poročilu Herbstovem o vladnej predlogi za spremembo volilnega reda za češki deželni zbor se centrališki udje v olilne komisije denes posvetavajo. To poročilo je za vlado jako žaljivo in trdi, da vladna predloga sili obe frakciji velikega posestva, da se pridružita jednej ali drugej narodnej stranki.

Bolgarski knez, ki je bil nekaj dnij tukaj, je včeraj zvečer odpotoval domov.

Denes se objavlja angleška plava knjiga, ki ima zanimive instrukcije na Göschena.

Domače stvari.

— (Jour fix) „Sokolov“ je denes zvečer na vrtu gostilne pri „avstrijskem caru“.

— (Laibacher Liedertafel) napravi denes zvečer v tukajšnji kazini zabavo s petjem. Mej 9. točkami peli se bodo tudi trije slovenski zbori.

— (Prepoved.) Ljubljanski delavci namenili so sklicati v nedeljo 20. t. m. v prostorih čitalniške restavracije javni shod, pri katerem bi se posvetovalo o stanju delavcev sploh in o njegovem izboljšanju. Mestni magistrat pak ga je zabranil.

— (Čitalnica v spodnji Šiški) napravi prilikom svoje druge obletnice v nedeljo 20. junija v vrtnih prostorih „pri Guziju“ veliko besedo. Program kaže, da se bode pelo 8 zborov, moških in mešanih, potem ima biti loterija, a naposled se bode igral „Mutek“, veseloigra v enem dejanju. Mej posameznimi točkami svira ljubljanska mestna godba. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina za neude 20 kr. Pri neugodnem vremenu preloži se slavnost na nedeljo 24. julija t. l. Vse prijatelje narodnemu napredku k tej besedi najljubneje vabi odbor.

— (Sv. Vincencija družba v Ljubljani) je — kakor čujemo — za 65.000 gld. kupila nekdanjo Virantovo zdaj Polajevo hišo na sv. Jakoba trgu. Baje da napravi tam zavod za sirote.

— (Županstvo v Ribnici) nam javlja, da je tamošnji občinski odbor v seji dne 16. t. m. izvolil njiju ekselenci g. grofa Hohenwarta in ministerskega predsednika g. grofa Taaffeja, ter deželnega predsednika kranjskega g. Winklerja častnimi občani ribniškimi. Poslednji od navedenih visokih gospodov se je Ribničanom takoj brzojavno zahvalil o tem imenovanju.

— (Katoliško-politiška čitalnica v Čepovanu) praznuje v četrtek 24. junija t. l. petindvajsetletnico goriškega knezonadškofa g. Andreja Golmajerja po naslednjem redu: I. a) zjutraj ob 10. uri slovesna sv. maša; b) popoldne ob 3. uri večernice. II. Popoldne ob 4. uri „beseda“ z godbo, petjem, govorom in igro. — Vstopnina je za neude 10 kr. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Popravljanje državnih velikih cest) v mariborskem in celjskem glavarstvu se bode na 5 let po dražbi oddalo 19. julija 1880 točno ob 9. uri pri dotičnih glavarstvih.

— (Slov. bistriška hranilnica) je pogorelecem v Spodnji Polskavi darovala 200 gld. Skoro vsi pogorelci bili so zavarovani ter dobijo 24.000 gld. zavarovanščine.

— (Utonila) je pri kopanju v Savi 13letna deklica Marija Pavličeva iz Mihalovca.

— (Požar) se je vnel v Podovi mariborskega okraja v kajži Marije Peršohove ter je upepelil kajžo in 8 kmetijskih hiš z vsemi gospodarskimi poslopji vred.

— (Grd uboj) se je zgodil v Lipoglavu šmarijskega okraja na okrajnej cesti. Nepoznani morilci so ondi dne 10. junija ob 9. uri zvečer posestnika Jurija Slatinška ustrelili v trebuh in mu z nožem vrat prerežali, a truplo kakšnih dvajset korakov od ceste zavlekli v goščavo.

— (Strela udarila) je dne 6. junija v viničarijo Toplinšakovo v Birštajnu brežkega okraja ter je k priči ubila viničarja Jož. Kostanjška. Kajža je pogorela do tal.

— (Drzen ropar) je nekega vinjenega hlapca 7. junija o poldne napal pri srednjem ribniku v Mariboru ter mu oropal 3 gld. in potem zginil.

— (Uro za perišče črešenj) je v Mariboru zastavil nepreviden učiteljski pripravek možu, ki je črešnje prodajal na Sofijinem trgu pred g. Berdajsovo štacuno. Pripravek

hiti s črešnjami domov po novce, toda nazaj prišedši ne najde več črešnjarja. Nepoštenjak mu je bil ušel z uro, ki je tako imenovana „kronometer“ z 20 kameni in vredna 20 gld. Sodnija sedaj išče ubežnika.

Razne vesti.

* („Slavjanska beseda“) v Sofiji se je hitro priljubila in ima uže veliko udov. V odboru so zastopniki vseh slavjanskih narodov, se ve, da največ Bolgarov. Prvi podpredsednik je bivši justični minister dr. Grekov. Družbeno znamenje so četiri S.

* (Največji plavž) v Marnavalu na Francoskem je 10. t. m. razletel se v zrak. Lastnik plavžev in pet drugih ljudij je bilo pri tem razletu težko ranjenih, a mnogo delavcev je dobilo lahke rane.

Dunajska borza 18. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	73 gld.	50 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	74	05
Zlata renta . . .	89	70
1860 drž. posojilo . . .	131	80
Akcije narodne banke . . .	831	—
Kreditne akcije . . .	283	80
London . . .	117	10
Srebro . . .	—	—
Napol. . .	9	31 1/2
C. kr. cekini . . .	5	53
Državne marke . . .	57	45

Prva hrvatska tovarna za užigalno blago,

ki neprestano še dela, ležeča ob železnici mesta zagrebskega, proda se 1. julija t. l. na javnej dražbi. Natančneje pove „Zagrebačka štediona“.

(284)

Dr. Spranger-Jeve kapljice za želodec

pomagajo na hip vsakemu v želodci bolnemu, odpró hitro in brez bolečin truplo, dajejo slast do jedi, odstranijo takoj želodčevo kislino, mastno podiranje, slabost, krč v želodci in varujejo nalezljivih bolezni. Naj se poskusi z majhenim in vsagdo preveri o njih brzem vplivanju.

Prodaje lekarnar J. Swoboda v Ljubljani, sklenico po 30 in 50 kr. (168—13)

Tovarišča se išče!

Neko v Trstu uže 26 let postoječe

krojaško rokodelstvo za gospode,

ki ima dobrih naročnikov, išče si tovarišča, kateri ima 2 do 3000 gold.

Ponudbe naj se pošiljajo pod: „E. K. 100. poste restante Trst.“ (280—2)

srečni in zadovoljni, nadejam se, da nas ne zapustite zdaj, ko se je nesreča pri nas oglašila. Skupaj smo se veselili, skupaj žalujmo!“ Ginjeni podali smo si vsi trije roke.

Dan za dnem sem hodil povpraševat, kako je ubogej Milici. Bolezen se je bila obrnila na bolje. Umetnost ali, ako hočeš, znanost zdravnika in neutrudna požrtvovalnost staršev sta bili Milico vsaj začasno oteli. Bleda še in vpala vstala je čez mesec dnij zopet iz postelje. Tiho in zamišljeno je sedela mej nami, ali pa nas gledala s svojimi motnimi očmi. Nikdo se je nij upal siliti, da bi govorila, — ni oče, ni mati, najmanje pa jaz. Moje srce je trpelo, — grozna misel je vstajala v meni.

S časoma je Milica toliko okrevala, da je sem ter tja hodila, tu pa tam se kacega lahkega dela lotila, — a nekdanja rudečica se jej nij povrnila na lice, niti veselje v srce.

Kako sem se veselil spomladi, koliko radostnih ur na Milicih strani in v družbi

njenih milih roditeljev sem pričakoval! Spomlad je bila uže dolgo tu, a ne za-me, ne za Likanove, mej nami nij bilo šale ne smehe, Likanovo hišo zapustilo je veselje za vselej! Milica nij ozdravela nikdar več!

Nekaj časa smo imeli nekoliko upanja. Jela je govoriti in govorila je živahno in hitro, tako da jo je skrbna mati morala opominjati, naj se ne trudi preveč, potem je zopet utihnila in molčala po cel dan ali še dalje, niti na vprašanja nij bilo mogoče vselej odgovora dobiti od nje. Če dalje bolj nam je bilo jasno, da Milica ne boleha samo na telesu, temuč tudi na duhu. Milica je bila blazna. — Prijatelj, ti ne veš, kaj smo trpeli, ko nij bilo nobenega dvoma več, da je duh tega blagega deteta zelo pomračen. Srce se nam je krčilo od bolesti gledati to velo, blede, oslabiljeno podobo prejšnje tako krasno cvetoče Milice. Mnogokrat sem se nehote vprašal, s čim je ta krotki angelj takó grozno kazen zaslužil. Zastonj se človeški um napenja razumeti in razložiti nagibe božjih del!

Milica je ginila od dne do dne, in zdravnik nam nij dajal nobenega upanja več, da bi bila njena rešitev mogoča. Telo in duh sta vedno bolj pojemala. Kljube telesnej slabosti je vendar nij bilo mogoče pregovoriti, da bi bila ostala v postelji. Ne trenotka nij več smela biti sama, paziti je bilo treba skrbno ná-njo. Mnogokrat je zahtevala knjigo, da bi brala, a vrgla jo je zopet stran, ne da je eno vrstico prebrala. Tudi pisati je poskušala včasih, pa kar je napisala, so bile le posamezne besede brez zveze in smisla. Pogosto se je pripravljala za ženitev, ter raznih stvari zahtevala, da bode lepša; pa kmalu je zopet vse razdejala, rekoč: „Nij mogoče. Zarad mene ne sme biti nikdo nesrečen“.

Prijatelj, kadar se spomnim teh žalostnih dnij, vselej mi srce krvavi; tudi denes me je bridkost tako prevzela, da moram konec svojega pripovedovanja za prihodnjič odložiti.

(Konec prih.)

V nedeljo dne 20. t. m. popoldne ob 4. uri se bode dala kosoma

v najem košnja

na g. Lovrenc Mikuš-evih travnikih na Ižanskej cesti pri slonovej gostilni.

Kdor hoče kaj vzeti v najem, naj pride ob 4. uri popoldne v nedeljo na omenjeni travnik.

(282—2)

Košnja v najem.

V ponedeljek dne 21. junija 1880 ob 9. uri se bode dala v najem v kosovih košnja Jalenovega travnika v trnovskem mestnem logu.

Kdor hoče košnjo vzeti v najem, naj pride navedenega dne ob 9. uri na označeni travnik.

(278—3)

Meščanska pivovarna v PLZNU,

osnovana leta 1842.

Čast imamo javljati s tem, da smo v svrhu, da je našim p. n. naročnikom bolj priročno, osnovali za Štajersko, Koroško, Kranjsko, Trst, Istro in Hrvatsko

glavno zalogo v Gradci

ter smo izročili nje zastopstvo gosp. F. Schedlwy v Gradci, Annenstrasse 35. — Ceno pivi iz zaloge smo za zdaj določili na gld. 13 av. v. za hektoliter, netto cassa, iz pivovarne vračunivši vožnjo in colnino iz zaloge. — Priporočajo se mnogim naročbam, znamljamo števano

Meščanska pivovarna v PLZNU, osnovana leta 1842.

P. n.

Ozirajoč se najljubidne na predstojajo, priporočam se za izvrševanje naklonjenih naročeb za pošiljanje svetno slavnega izvirnega Plzenskega piva iz meščanske pivovarne v Plznu, osnovane leta 1842, v izvirnih posodah in sklenicah. — Pivo v sklenicah v zabojih, 25 in 50 sklenic, à 15 kr. in zaračunjenje sklenic.

Udano

(281—1)

F. Schedlwy.

Glavna zaloga meščanske pivovarne v PLZNU, osnovane leta 1842.

O zdravilnej moči

pravega

Wilhelmovega

antiartritiškega antirevmatiškega

kri čistilnega čaja,

navedemo naslednje priznanice:

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Szenjava pri Jaroslavu, Gališko.

Ker sem čudovito moč Vašega antiartritiškega antirevmatiškega kri čistilnega čaja skusil na sebi, priporočal sem ta čaj tudi družim trpečim. Naznanjajoč Vam to, zahvaljujem se Vam najjudanejše.

Sé spoštovanjem

Abr. Knoblauch.

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Radovezic na Češkem, pošta Bilin, 15. marca 1876.

Mnogokrat sem Vaš Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj v mojem bolnem stanju zoper nagnetenje vranice, jeter, naraščanje masti okolo srca in želodca, revmatske bolečine v križi, zoper slabo prebavljanje, siljenje krvi v glavo, zoper pritisk na možjane itd. z ugodnim uspehom rabil, tako, da mi nij trebalo zdraviti se iti v kopelj ali kakov drug zdravilen zavod na vodi, v kar bi žalibog ne imel niti zadostnih sredstev niti mi pri svojem poklici ne ostaje toliko časa.

Sprejmite zagotovljenje, da mi je prijetna dolžnost vsem v tem oziru bolnim ta izvrstni Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj živo priporočati in kjer mi je moč hvaliti ga, da izrazim s tem nekoliko svojo zahvalo za Vašo toliko srečno iznajdbo in trpeče človeštvo bolj in bolj opozarjam na Vaš izvrstni priredok, kakor v resnici zasluži. Z visokim ščovanjem

(523—5)

P. Vincencij John, župnik.

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Horavec poleg Schildberga, Moravsko, 22. marca 1876.

Moji bolni prijatelji in znanci so me prosili, da vas zopet prosim, da mi pošljete po pošttem povzetju 12 povitkov svojega skušenega Wilhelmovega antiartritiškega antirevmatiškega kri čistilnega čaja. Ker sem sam na sebi opazoval izvrsten učinek tega čaja, priporočam ga vsem, in njega ime se je že daleč razširilo.

Worbs Ivan, ubožni oče.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchenu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in pozvezavanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupavanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj tudi

V Ljubljani: Peter Lassnik:

Anton Leban, lekar v Postojni; Karel Savnik, lekar v Kranji; Fr. Wacha, lekar v Metliki; Dom. Rizzoli, lekar v Novem mestu.

V najem

daje podpisane svoje stanovanje pri sv. Miklavžu poleg Ormoža na Štajerskem. Stanovanje ima 3 prav prostorne sobe, kuhinjo in klet, je blizu cerkve na lepeji cesti, ne daleč od ormoškega mesta in je pripravo posebno za kakega trgovca ali peka. Natatneje pove lastnik

Matija Pajek, pri sv. Miklavžu.

(276—2)

ključarski pomočnik.

Išče se dobro izurjeni

Natatneje pove

Jarnej Zavrtnik

v Dol. Logatci.

(283—2)

Tužcl.

18. junija:

Pri Slonu: Sgalitzer iz Dunaja.

Wilfert iz Kočevja. — Grillé, Hostovski iz Dunaja. — Trobec iz Amerike. — Mayer iz Gradca. — Gođstein iz Dunaja.

Pri Malčić: Schneider, Nagy, Part, Polák, Bewels, dr. Obermayer, Roza iz Dunaja. — Demetz iz Prage.

Zoper jetiko! Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtički,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

G. lekarnarju J. Seichertu v kopelji Rožnovi. Izvolite mi zopet s pošttem povzetjem poslati 10 škatlic svojih izkušenih „rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov“, kajti ti celtički mojej soprogi izvrstno blažijo kašelj, kateri jo uže od zime počenši hudo nadleguje. Proti tej bolezni zdaj ne pomorejo nobedna zdravila — osobito ne mogo rabiti nobedni opijati. Zatorej potrebujem večje zaloge, ker mi je prva pošiljatev Vaša uže skoraj pošla.

Z vsem spoš ovanjem se priporoča

Med. in kir. dr. J. Matousek, mestni zdravnik.

V Ustji, dne 5. septembra 1876.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi s povzetjem blagovoljno pošljete 2 zavitka svojega „radgostskega univerzalnega čaja“ — njega dobremu učinku se ima moja žena zahvaliti, da se jej je stara bolezen zdajno izboljšala.

Spoštovanjem

Janez pl. Szabó.

V Smolniku (na Ogerskem, Čipski komitat), dne 25. aprila 1878.

G. lekarnarju J. Seichertu v kopelji Rožnovi.

Po zelo težavnih marših v Turčiji sem si nabavil hudo pljučnico. No, denes se usojam za prikožena 2 gold. uljudno prositi Vas, da mi pošljete svojih slavnih rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov ter radgostskega univerzalnega čaja. (47—2)

Sé srčnim pozdravom se beležim

J. Novotny.

car. ruski kapelnik, zdaj na odpustu v Dušniku pri Rovdnici Češka).

Od tega po zdravniške razloži in predpisih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebno.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti pošttemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbe v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradci, A. Marek in J. Kupferschmid v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottenmanu, W. Thurnwald v Celovei.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Rožnovske majeye brinze (pravi ovčji sir). Ker je podpisani prevzel na svoje stroške jedno največjih tukajšnjih planinskih salaš, pošilja ovčji sir najboljša vrste 1 kilo s posodo vred à 60 kr. av. v.

Pri pošiljanju po pošti (poština je jednaka do 5 kilo) velja kolek in zavoj 10 kr. več.

Naslov: J. Seichert, lekar v kopelji Rožnovi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno zdravlja puiko, uganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnovi (Moravska).

Jedna originalna steklenica z navodom, kako lek rabiti, stane 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava takšna voda se dobiva samo neposredno v lekarni rožnovskej.